

5.3.2015.

A8-0014/2015/err01

ADDENDUM

ziņojumā

par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par kopīgiem noteikumiem
importam no dažām trešām valstīm (pārstrādāta redakcija)
(COM(2014)0323 – C8-0014/2014 – 2014/0168(COD))

Starptautiskās tirdzniecības komiteja

Referents: *Jarosław Wałęsa*
A8-0014/2015

**Eiropas Parlamenta nostājas projektu pēc Parlamenta un Padomes dienestu veiktās
juridiski lingvistiskās pārbaudes izteikt šādi:**

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2015/...

(... gada ...)

par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm

(pārstrādāta redakcija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru²,

¹ Eiropas Parlamenta 2014. gada 10. decembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) [...].

² Eiropas Parlamenta ... nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes ... lēmums.

tā kā:

- (1) Padomes Regula (EK) Nr. 625/2009¹ ir vairākkārt būtiski grozīta². Tā kā ir jāizdara turpmāki grozījumi, skaidrības labad minētā regula būtu jāpārstrādā.
- (2) Kopējās tirdzniecības politikas pamatā vajadzētu būt vienādiem principiem.
- (3) Vienādība attiecībā uz importa kārtību, cik vien tas iespējams, ņemot vērā attiecīgo trešo valstu ekonomiskās sistēmas īpatnības, būtu jānodrošina, izstrādājot noteikumus, kas līdzīgi tiem, ko saskaņā ar kopējiem noteikumiem piemēro citām trešām valstīm.
- (4) Kopējos importa noteikumus piemēro arī ogļu un tērauda ražojumiem, neskarot pasākumus, ar kuriem īsteno nolīgumu, kas attiecas konkrēti uz šādiem ražojumiem.
- (5) Importa liberalizācijai, proti, jebkādu kvantitatīvu ierobežojumu atcelšanai vai atlikšanai, būtu jāklūst par Savienības noteikumu aizsākumu.

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 625/2009 (2009. gada 7. jūlijs) par kopējiem noteikumiem importam no dažām trešām valstīm (OV L 185, 17.7.2009., 1. lpp.).

² Skatīt III pielikumu.

- (6) Attiecībā uz dažiem ražojumiem Komisijai būtu jāpārbauda importa noteikumi, importa tendences, dažādie ekonomikas un tirgus stāvokļa aspekti un vajadzības gadījumā veicamie pasākumi.
- (7) Attiecībā uz eminētajiem ražojumiem var izrādīties, ka Savienībai būtu jāuzrauga konkrētais imports.
- (8) Komisijai, pienācīgi ņemot vērā pastāvošās starptautiskās saistības, ir jāpieņē attiecīgi aizsargpasākumi, kas ir nepieciešami Kopienas interesēm.
- (9) Varētu izrādīties, ka piemērotāki ir uzraudzības pasākumi vai aizsargpasākumi, kas īstenojami tikai vienā vai vairākos reģionos, nevis visā Savienībā. Šādi pasākumi tomēr būtu jāpieļauj tikai izņēmuma kārtā un tad, ja nav citu iespēju. Ir jānodrošina, lai šādi pasākumi būtu īslaicīgi un lai tie pēc iespējas mazāk traucētu iekšējā tirgus darbību.

- (10) Ja tiek ieviesta Savienības uzraudzība, tad uzraudzīto ražojumu laišana brīvā apgrozībā būtu jāatļauj tikai tad, ja tiek uzrādīts vienādiem kritērijiem atbilstošs uzraudzības dokuments. Dalībvalstu iestādēm minētais dokuments būtu jāizdod noteiktā laikā, pamatojoties uz importētāja vienkāršu iesniegumu, mportētājam šādi negūstot nekādas tiesības importēt. Tādēļ uzraudzības dokumentam vajadzētu būt spēkā tikai tik ilgi, kamēr nemainās importa noteikumi.
- (11) Sakārtotas administratīvās vadības interesēs, kā arī, lai atbalstītu Savienības uzņēmējus, uzraudzības dokumentu saturs un izkārtojums – ievērojot uzraudzības dokumenta tehniskās iezīmes – pēc iespējas būtu jāsaskaņo ar importa licenču veidlapām, kuras paredzētas Komisijas Regulā (EK) Nr. 738/94¹, Komisijas Regulā (EK) Nr. 3168/94² un Komisijas Regulā (EK) Nr. 3169/94³.

¹ Komisijas Regula (EK) Nr. 738/94 (1994. gada 30. marts), ar kuru paredz konkrētus noteikumus par to, kā īstenojama Padomes Regula (EK) Nr. 520/94, ar ko ievieš Kopienas procedūru kvantitātes kvotu pārvaldībai (OV L 87, 31.3.1994, p. 47).

² Komisijas Regula (EK) Nr. 3168/94 (1994. gada 21. decembris), ar kuru tiek ieviesta Kopienas importa licence, ko izmanto, piemērojot Padomes Regulu (EK) Nr. 517/94 par kopīgiem noteikumiem tekstilizstrādājumu importam no dažām trešām valstīm, uz kurām neattiecas divpusēji nolīgumi, protokoli vai citas vienošanās, vai arī citi īpaši noteikumi par importu Kopienā (OV L 335, 23.12.1994, p. 23).

³ Komisijas Regula (EK) Nr. 3169/94 (1994. gada 21. decembris), ar ko groza Padomes Regulas (EEK) Nr. 3030/93 par kopīgiem noteikumiem konkrētu tekstilizstrādājumu importam no trešām valstīm III pielikumu un ar kuru tiek ieviesta Kopienas importa licence, ko izmanto, piemērojot minēto regulu (OV L 335, 23.12.1994., 33. lpp.).

- (12) Savienības interesēs ir, lai dalībvalstis un Komisija pēc iespējas pilnīgāk apmainītos ar informāciju, kas gūta no Savienības uzraudzības.
- (13) Ir jāpieņem precīzi kritēriji iespējamā kaitējuma izvērtēšanai un ir jādod iespēja sākt izmeklēšanu, saglabājot Komisijai tiesības ieviest piemērotus pasākumus ārkārtas gadījumos.
- (14) Šajā nolūkā būtu jāievieš sīki izstrādāti noteikumi par izmeklēšanas sākšanu, nepieciešamajām pārbaudēm un inspekcijām, iesaistīto personu uzklauššanu, iegūtās informācijas apstrādi un kaitējuma novērtēšanas kritērijiem.
- (15) Šajā regulā noteiktie noteikumi par izmeklēšanu neskar Savienības vai valstu noteikumus par dienesta noslēpumu.
- (16) Tāpat ir jānosaka termiņi, cik drīz jāsāk izmeklēšana un cik drīz jāpieņem lēmums par to, vai pasākumi ir piemēroti vai ne, lai nodrošinātu to, ka šādus lēmumus pieņem ātri un lai palielinātu juridisko noteiktību attiecīgajiem uzņēmējiem.

- (17) Importa noteikumu vienādības labad formalitātēm, kas jāpilda importētājiem, vajadzētu būt vienkāršām un vienādām neatkarīgi no tā, kur preces mūto. Tādēļ ir vēlams nodrošināt to, ka visas formalitātes tiktu pildītas, izmantojot veidlapas, kas atbilst šai regulai pievienotajam paraugam.
- (18) Uzraudzības dokumentiem, kas izdoti sakarā ar Savienības veiktiem uzraudzības pasākumiem, vajadzētu būt spēkā visā Savienībā neatkarīgi no tā, kura dalībvalsts tos izdevusi.
- (19) Uz tekstilizstrādājumiem, ko reglamentē Padomes Regula (EK) Nr. 517/94¹, Savienības un starptautiskajā līmenī attiecas īpaši noteikumi. Tāpēc tie būtu pilnīgi jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas.

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 517/94 (1994. gada 7. marts) par kopīgiem noteikumiem tekstilizstrādājumu importam no dažām trešām valstīm, uz kurām neattiecas divpusēji nolīgumi, protokoli vai citas vienošanās, vai arī citi īpaši noteikumi par importu Kopienā (OV L 67, 10.3.1994., 1. lpp.).

- (20) Pilnvaras grozīt Regulas (EK) Nr. 625/2009 I pielikumā esošo trešo valstu sarakstu tika iekļautas Padomes Regulā (EK) Nr. 427/2003¹. Ņemot vērā to, ka Regulas (EK) Nr. 427/2003 I sadaļas noteikumu par atsevišķiem ražojumiem piemērojamiem aizsardzības mehānismiem spēkā esamības laikposms beidzās 2013. gada 11. decembrī un minētās regulas II sadaļas noteikumi ir novecojuši, saskaņotības, skaidrības un praktisku iemeslu dēļ, ir nepieciešams inkorporēt minētās regulas 14.a un 14.b pantu šajā regulā. Tāpēc Regula (EK) Nr. 427/2003 būtu jāatceļ.
- (21) Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības Darbību (LESD) 290. pantu, lai grozītu šīs regulas I pielikumu, lai valstis, kad tās kļūs par Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) dalībniecēm, svītrotu no trešo valstu saraksta, kas iekļauts minētajā pielikumā.
- (22) Šīs regulas īstenošanai ir vajadzīgi vienādi nosacījumi, lai pieņemtu pagaidu un galīgos aizsargpasākumus un lai noteiktu iepriekšējas uzraudzības pasākumus. Komisijai minētie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011².

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 427/2003 (2003. gada 3. marts), ar ko paredz pagaidu aizsardzības mehānismu attiecībā uz konkrētu preču importu no Ķīnas Tautas Republikas un ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 519/94 par kopējiem noteikumiem importam no trešām valstīm (OV L 65, 8.3.2003, lpp. 1).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011, 13. lpp.).

- (23) Uzraudzības un pagaidu pasākumu pieņemšanai būtu jāpiemēro konsultēšanās procedūra, ņemot vērā šādu pasākumu ietekmi un to loģisko saistību ar galīgo aizsargpasākumu pieņemšanu. Ja pasākumu piemērošanas kavēšanās varētu radīt grūti labojamu kaitējumu, jāļauj Komisijai pieņemt tādus pagaidu pasākumus, kurus piemēro nekavējoties.
- (24) Kad tika grozīta Regula (EK) Nr. 625/2009, 18. panta 2. punkta otrā daļa tika svītrotā kļūdas dēļ. Minētais noteikums būtu atkārtoti jāiekļauj.
- (25) Ņemot vērā to, ka Armēnija, Krievija, Tadžikistāna un Vjetnama ir kļuvušas par PTO dalībniecēm, minētās trešās valstis ar Komisijas deleģēto aktu ir jāsvītrot no Regulas (EK) Nr. 625/2009 I pielikuma. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ tās nav iekļautas to trešo valstu sarakstā, kas ir izklāstīts šīs regulas I pielikumā.

IR PIENĒMUŠAS ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI PRINCIPI

1. pants

1. Šo regulu piemēro tādu ražojumu importam, kuru izcelsme ir kādā no I pielikumā minētajām trešām valstīm, izņemot tekstilizstrādājumus, uz ko attiecas Regula (EK) Nr. 517/94.
2. Šā panta 1. punktā minētos ražojumus brīvi importē Savienībā, un attiecīgi uz tiem neattiecas nekādi kvantitatīvie ierobežojumi, neskarot aizsargpasākumus, kurus var veikt saskaņā ar V nodaļu.

II NODAĻA

INFORMĀCIJAS UN KONSULTĀCIJU PROCEDŪRAS SAVIENĪBĀ

2. pants

Ja importa attīstības tendences prasa ieviest uzraudzības pasākumus vai aizsargpasākumus, dalībvalstis par to informē Komisiju. Šī informācija ietver pieejamos pierādījumus, kas noteikti, pamatojoties uz 6. pantā minētajiem kritērijiem. Komisija nekavējoties nodod šo informāciju visām dalībvalstīm.

III NODAĻA
IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRA SAVIENĪBĀ

3. pants

1. Ja Komisijai ir skaidrs, ka pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanu, Komisija sāk izmeklēšanu mēneša laikā pēc dienas, kad no dalībvalsts saņemta informācija, un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētajā paziņojumā:
 - a) sniedz saņemtās informācijas kopsavilkumu un nosaka, ka visa svarīgā informācija jādara zināma Komisijai;
 - b) nosaka termiņu, kurā ieinteresētās personas var rakstiski darīt zināmus savus viedokļus un sniegt informāciju, ja šie viedokļi un informācija izmeklēšanā jāņem vērā;
 - c) nosaka termiņu, kurā ieinteresētās personas var pieteikties, lai Komisija tās mutiski uzklausītu saskaņā ar 4. punktu.

Komisija sāk izmeklēšanu, sadarbojoties ar dalībvalstīm.

Parasti 21 dienas laikā pēc dienas, kad Komisija ir saņēmusi informāciju, Komisija nodrošina dalībvalstīm informāciju par saņemtās informācijas analīzi.

2. Komisija pieprasa visu informāciju, ko tā atzīst par vajadzīgu, un, ja uzskata to par lietderīgu, cenšas pārbaudīt minēto informāciju, vēršoties pie importētājiem, tirgotājiem, aģentiem, ražotājiem, tirdzniecības apvienībām un organizācijām. Šo uzdevumu Komisijai palīdz veikt tās dalībvalsts personāls, kuras teritorijā notiek minētās pārbaudes, ar noteikumu, ka minētā dalībvalsts to vēlas. Ieinteresētās personas, kas pieteikušās saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu, kā arī eksportētājvalsts pārstāvji var pārbaudīt visu informāciju, kas Komisijai darīta zināma izmeklēšanas sakarā, izņemot iekšējo dokumentāciju, ko sagatavojušas Savienības vai tās dalībvalstu iestādes, ar noteikumu, ka šī informācija ir būtiska viņu interešu aizstāvībai un nav konfidenciāla 5. panta nozīmē, kā arī, ja Komisija to izmanto izmeklēšanā. Šajā nolūkā tās nosūta Komisijai rakstisku lūgumu, kurā norāda, kāda informācija ir vajadzīga.

3. Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma un saskaņā ar tās noteiktām procedūrām sniedz Komisijai to rīcībā esošu informāciju par tā ražojuma tirgus attīstību, kuru izmeklē.
4. Komisija var uzklaut ieinteresētās personas. Šādas personas jāuzklausa, ja tās termiņā, kas noteikts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā, iesniegušas rakstisku pieteikumu ar norādi, ka izmeklēšanas iznākums šīs personas var faktiski ietekmēt un ka pastāv īpaši iemesli to mutiskai uzklautīšanai.
5. Ja informācija nav sniegta šajā regulā noteiktajā termiņā vai termiņā, ko Komisija noteikusi saskaņā ar šo regulu, vai, ja izmeklēšana ir stipri traucēta, secinājumus var izdarīt, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem. Ja Komisija konstatē, ka kāda ieinteresētā persona vai trešā persona tai sniegusi nepareizu vai maldinošu informāciju, tā neņem vērā minēto informāciju un var izmantot pieejamos faktus.
6. Ja Komisijai rodas iespaids, ka trūkst pierādījumu, kas pamatotu izmeklēšanu, tā mēneša laikā pēc dienas, kad no dalībvalstīm saņemta informācija, par savu lēmumu informē dalībvalstis.

4. pants

1. Izmeklēšanas beigās Komisija iesniedz 22. panta 1. punktā minētajai komitejai ("komiteja") ziņojumu par izmeklēšanas rezultātiem.
2. Ja Komisija deviņu mēnešu laikā no izmeklēšanas sākuma atzīst, ka Savienības uzraudzības pasākumi vai aizsargpasākumi nav vajadzīgi, izmeklēšanu mēneša laikā pārtrauc. Komisija izbeidz izmeklēšanu saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 22. panta 2. punktā. Lēmumu izbeigt izmeklēšanu, norādot izmeklēšanas galvenos secinājumus un īsi minot tās iemeslus, publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
3. Ja Komisija atzīst, ka ir vajadzīgi Savienības uzraudzības pasākumi vai aizsargpasākumi, tā saskaņā ar IV un V nodaļu pieņem vajadzīgos lēmumus ne vēlāk kā deviņus mēnešus pēc izmeklēšanas sākuma. Ārkārtas apstākļos minēto termiņu var pagarināt par ne vairāk kā diviem mēnešiem. Komisija publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, norādot pagarinājuma ilgumu un īsi minot tā iemeslus.

4. Šīs nodaļas noteikumi neliedz jebkurā laikā veikt uzraudzības pasākumus saskaņā ar 7. līdz 12. pantu vai, ja ir kritisks stāvoklis, kad jebkāda vilcināšanās radītu grūti labojamu kaitējumu un kas prasa tūlītēju rīcību, aizsargpasākumus saskaņā ar 13., 14. un 15. pantu.

Komisija nekavējoties sāk izmeklēšanas pasākumus, kurus tā joprojām uzskata par vajadzīgiem. Izmeklēšanas rezultātus izmanto, lai vēlreiz pārbaudītu veiktos pasākumus.

5. pants

1. Informāciju, ko saņem, ievērojot šo regulu, izmanto tikai tam mērķim, kam tā pieprasīta.
2. Komisija un dalībvalstis, ietverot to abu ierēdņus, neizpauž jebkādu konfidenciālu informāciju, ko tās saņēmušas, ievērojot šo regulu, vai jebkādu konfidenciāli sniegtu informāciju bez informācijas sniedzēja īpašas atļaujas.
3. Katrā pieprasījumā ievērot konfidencialitāti norāda iemeslus, kāpēc informācija ir konfidenciāla.

Tomēr, ja tiek uzskatīts, ka pieprasījums ievērot konfidencialitāti nav pamatots, un ja informācijas sniedzējs nedz vēlas to publiskot, nedz arī atļauj to izpaust tiklab vispārīgi, kā arī kopsavilkumā, tad attiecīgo informāciju var atstāt bez ievērības.

4. Informāciju katrā ziņā uzskata par konfidenciālu, ja tās izpaušana varētu būtiski negatīvi iespaidot informācijas sniedzēju vai avotu.
5. Šā panta 1. līdz 4. punkts neliedz Savienības iestādēm atsaukties uz vispārpieejamu informāciju un jo īpaši uz iemesliem, kuru dēļ pieņemti lēmumi saskaņā ar šo regulu. Tomēr šīs iestādes ņem vērā attiecīgo juridisko un fizisko personu likumīgās intereses, lai netiktu izpausti to komercnoslēpumi.

6. pants

1. Pārbaudot importa tendences, apstākļus, kādos tas notiek, kā arī nopietno kaitējumu vai nopietnā kaitējuma iespēju, ko ražotājiem Savienībā rada šāds imports, īpaši ņem vērā šādus faktoros:
 - a) importēto preču apjomu, jo īpaši – ja tas ievērojami palielinājies absolūtā izteiksmē vai attiecībā pret ražošanas vai patēriņa līmeni Savienībā;

- b) importēto preču cenas, jo īpaši – ja cenas ir ievērojami pazeminātas salīdzinājumā ar līdzīgu ražojumu cenām Savienībā;
- c) līdzīgu vai tieši konkurētspējīgu ražojumu paredzamo iespaidu uz ražotājiem Savienībā, par ko liecina dažu ekonomisko faktoru tendences, piemēram:
 - ražošanas apjoms,
 - ražošanas jaudu izmantojums,
 - preču krājumi,
 - noiets,
 - tirgus daļa,
 - cenas (t. i., cenu pazeminājums vai novērsta cenu celšanās, kas citādi būtu notikusi),
 - peļņa,

- ieguldītā kapitāla atdeve,
 - naudas plūsma,
 - nodarbinātība.
2. Veicot izmeklēšanu, Komisija ņem vērā I pielikumā minēto valstu īpašo ekonomisko sistēmu.
3. Ja pastāv nopietna kaitējuma iespēja, tad Komisija pārbauda arī to, cik liela ir varbūtība, ka šāda iespēja varētu izvērsties faktiskā kaitējumā. Šajā ziņā var ņemt vērā šādus faktorus:
- a) eksporta uz Savienību pieauguma tempu;
 - b) izcelsmes valsts vai eksportētājvalsts eksporta jaudu vai eksportu konkrētā brīdī vai tuvākajā nākotnē, un iespējamību, ka no tā izrietošais eksports būs uz Savienību.

IV NODAĻA

UZRAUDZĪBA

7. pants

1. Ja tas ir Savienības interesēs, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var:
 - a) pieņemt lēmumu attiecīgu importu pakļaut retrospektīvai Savienības uzraudzībai saskaņā ar procedūru, ko nosaka Komisija;
 - b) pieņemt lēmumu šā importa attīstības tendenču pārraudzības nolūkā, ka attiecīgajam importam piemēro iepriekšēju Savienības uzraudzību saskaņā ar 8. pantu.
2. Lēmumus, ko pieņem atbilstīgi 1. punktam, Komisija pieņem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.
3. Uzraudzības pasākumi ir spēkā ierobežotu laiku. Ja vien nav paredzēts citādi, tie zaudē spēku, beidzoties otrajam sešu mēnešu laikposmam pēc sešiem mēnešiem, kuru laikā pasākumi tika ieviesti.

8. pants

1. Ražojumus, kam piemēro iepriekšēju Savienības uzraudzību, brīvā apgrozībā var laist vienīgi tad, ja uzrādīts uzraudzības dokuments. Dalībvalstu norīkotās kompetentās iestādes izdod minēto dokumentu par jebkuru prasīto apjomu bez maksas ilgākais piecās darbdienās no dienas, kad kompetentā attiecīgās valsts iestāde saņēmusi kāda Savienības importētāja pieteikumu, neatkarīgi no viņa darbījumsdarbības vietas Savienībā . Šādu pieteikumu uzskata par saņemtu attiecīgās valsts kompetentajā iestādē ne vēlāk kā trīs darbdienu laikā pēc tā iesniegšanas, ja vien nav pierādīts pretējais.
2. Uzraudzības dokumentu izdod, izmantojot veidlapu, kas atbilst paraugam II pielikumā.
Ja vien attiecīgais lēmums noteikt uzraudzību neparedz citādi, importētāja uzraudzības dokumenta pieteikumā ir vienīgi šādi dati:
 - a) pieteikuma iesniedzēja pilns vārds un adrese (tostarp tālruna un faksa numurs un varbūtējs valsts kompetentajā iestādē reģistrēts iesniedzēja identifikācijas numurs), kā arī PVN reģistrācijas numurs, ja pieteikuma iesniedzējs ir PVN maksātājs;

- b) vajadzības gadījumā pieteikuma deklarētāja vai iesniedzēja izraudzīta pārstāvja pilns vārds un adrese (tostarp tālruņa un faksa numurs);
- c) preču apraksts, norādot to:
 - tirdzniecības nosaukumu,
 - kombinētās nomenklatūras kodu,
 - izcelsmes vietu un nosūtīšanas vietu;
- d) deklarētais daudzums, kas izteikts kilogramos un vajadzības gadījumā jebkādās citās papildu vienībās (pāros, gabalos utt.);
- e) preču *CIF* vērtība pie Savienības robežas, kas izteikta euro;
- f) turpmāk norādītais paziņojums, ko pieteikuma iesniedzējs datējis un parakstījis, savu vārdu norādot ar lielajiem burtiem:

“Es ar savu parakstu apliecinu, ka šajā pieteikumā sniegtā informācija ir patiesa un godprātīga un ka es veicu uzņēmējdarbību Savienībā.”

3. Uzraudzības dokumenti ir spēkā visā Savienībā neatkarīgi no tā, kura dalībvalsts tos izdevusi.

4. Ja konstatē, ka darījumā iekļauto ražojumu vienības cena pārsniedz uzraudzības dokumentā uzrādīto cenu mazāk nekā par 5 % vai ka importam paredzēto ražojumu kopvērtība vai kopapjoms uzraudzības dokumentā uzrādīto kopvērtību vai kopapjomu pārsniedz mazāk nekā par 5 %, tas neliedz šos ražojumus laist brīvā apgrozībā. Komisija, uzklaušījusi komitejā paustos viedokļus, kā arī ņemot vērā ražojumu veidu un citas attiecīgo darījumu īpašās iezīmes, var noteikt citus procentus, kas parastos apstākļos tomēr nepārsniedz 10 %.
5. Uzraudzības dokumentus var izmantot tikai tikmēr, kamēr importa liberalizācijas noteikumi ir spēkā attiecībā uz konkrētajiem darījumiem. Šādus uzraudzības dokumentus nekādā gadījumā nedrīkst izmantot pēc tam, kad beidzies termiņš, kuru nosaka vienlaikus un saskaņā ar to pašu procedūru kā uzraudzības sākšanai un noteikšanā ņem vērā ražojumu veidu un citas attiecīgo darījumu īpašās iezīmes.
6. Ja atbilstīgi 7. pantam pieņemtais lēmums to prasa, ar ražojumu izcelsmes sertifikātiem jāpierāda to ražojumu izcelsme, kuri ir Savienības uzraudzībā. Šis punkts neskar citus noteikumus, kas attiecas uz jebkāda šāda sertifikāta uzrādīšanu.

7. Ja ražojumiem, kas ir iepriekšējā Savienības uzraudzībā, kādā dalībvalstī piemēro reģionālus aizsargpasākumus, tad minētās dalībvalsts piešķirta importa atļauja var aizstāt uzraudzības dokumentu.
8. Uzraudzības dokumentu veidlapas un to izrakstus sagatavo divos eksemplāros, no kuriem vienu, ko marķē “Pieteikuma iesniedzēja eksemplārs” un numurē ar 1, izsniedz pieteikuma iesniedzējam, bet otru, ko marķē “Kompetentās iestādes eksemplārs” un numurē ar 2, patur iestāde, kas izdod attiecīgo dokumentu. Administratīviem mērķiem kompetentās iestādes 2. veidlapai var pievienot papildu kopijas.
9. Veidlapas drukā uz balta papīra bez koka šķiedrvielām, kas sagatavots rakstīšanai un sver 55 līdz 65 g kvadrātmetrā. Veidlapu izmērs ir 210 × 297 mm. Rindstarpām jābūt 4,24 mm (viena sestā daļa collas). Precīzi ievēro veidlapas izkārtojumu. Pirmā eksemplāra, t. i., paša uzraudzības dokumenta abām pusēm fonā ir dzeltens drukāts gijošs raksts, kas atklāj jebkādas mehāniskus vai ķīmiskus viltojumus.

10. Par veidlapu drukāšanu atbild dalībvalstis. Veidlapas var drukāt arī iespaidēji, ko izraudzījusies dalībvalsts, kurā tie veic uzņēmējdarbību. Pēdējā gadījumā uz katras veidlapas jābūt norādei par dalībvalsts norīkojumu. Uz katras veidlapas ir norāde par iespaidēja nosaukumu un adresi vai marķējums, pēc kura iespaidēju var identificēt.

9. pants

Ja tas ir Savienības interesēs un ja var izveidoties 13. panta 1. punktā paredzētais stāvoklis, Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes var:

- ierobežot jebkura prasītā uzraudzības dokumenta derīguma termiņu,
- uz minētā dokumenta izsniegšanu attiecināt konkrētus nosacījumus un kā ārkārtas pasākumu paredzēt atcelšanas klauzulas iekļaušanu.

10. pants

Ja uz kāda ražojuma importu neattiecas iepriekšēja Savienības uzraudzība, Komisija ar īstenošanas aktiem saskaņā ar 22. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru un saskaņā ar 15. pantu var ieviest importa uzraudzību vienā vai vairākos Savienības reģionos.

11. pants

1. Ražojumus, kam piemēro reģionālu uzraudzību, attiecīgajā reģionā var laist brīvā apgrozībā vienīgi tad, ja uzrādīts uzraudzības dokuments. Attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) norīkota kompetentā iestāde izdod šādu dokumentu par jebkuru vajadzīgo apjomu bez maksas ilgākais piecās darbdienu no dienas, kad attiecīgās valsts kompetentā iestāde saņēmusi kāda Savienības importētāja pieteikumu, neatkarīgi no tā, kurā vietā viņa darbūdarbības vietas Savienībā. Šādu pieteikumu uzskata par saņemtu attiecīgās valsts kompetentajā iestādē ne vēlāk kā trīs darbdienu pēc tā iesniegšanas, ja vien nav pierādīts pretējais. Uzraudzības dokumentus var izmantot tikai tikmēr, kamēr importa liberalizācijas noteikumi ir spēkā attiecībā uz konkrētajiem darījumiem.
2. Piemēro 8. panta 2. punktu.

12. pants

1. Savienības vai reģionālas uzraudzības gadījumā dalībvalstis katra mēneša pirmajās 10 dienās dara Komisijai zināmas:
 - a) iepriekšējas uzraudzības gadījumā – sīkas ziņas par naudas summām (ko aprēķina no *CIF* cenas) un preču apjomu, par ko iepriekšējā laikposmā izdoti uzraudzības dokumenti;
 - b) jebkurā gadījumā – sīkas ziņas par importu laikposmā pirms a) apakšpunktā minētā laikposma.

Dalībvalstu sniegto informāciju klasificē pēc ražojumiem un pēc valstīm.

Citādus noteikumus var noteikt vienlaikus un saskaņā ar to pašu procedūru kā uzraudzības pasākumus.

2. Ražojumu veida vai īpašu apstākļu dēļ Komisija pēc dalībvalsts lūguma vai pati pēc savas ierosmes var grozīt šīs informācijas sniegšanas grafikus.
3. Komisija informē dalībvalstis.

V NODAĻA
AIZSARGPASĀKUMI

13. pants

1. Kad kādu ražojumu importē Savienībā tiktāl palielinātā daudzumā vai saskaņā ar tādiem noteikumiem, ka tiek nodarīts vai var tikt nodarīts nopietns kaitējums līdzīgu vai tieši konkurējošu ražojumu ražotājiem Savienībā, Komisija Savienības interešu aizsardzības nolūkā var pēc kādas dalībvalsts lūguma vai pēc savas ierosmes mainīt importa noteikumus attiecībā uz minēto ražojumu, nosakot, ka to var laist brīvā apgrozībā vienīgi pēc tam, kad uzrādīta importa atļauja, ko izdod saskaņā ar tādiem noteikumiem un ievērojot tādus ierobežojumus, kādus nosaka Komisija.
2. Pieņemtos pasākumus tūlīt dara zināmus dalībvalstīm, un tie stājas spēkā nekavējoties.
3. Šajā pantā minētos pasākumus piemēro visiem ražojumiem, kas laisti brīvā apgrozībā pēc šo pasākumu stāšanās spēkā. Saskaņā ar 15. pantu tos var attiecināt tikai uz vienu vai vairākiem Savienības reģioniem.

Šādi pasākumi tomēr neliedz laist brīvā apgrozībā ražojumus, kuri jau ir ceļā uz Savienību, ar noteikumu, ka šādu ražojumu galamērķi nevar mainīt un ka ražojumiem, ko saskaņā ar 8. un 11. pantu brīvā apgrozībā drīkst laist, tikai uzrādot uzraudzības dokumentu, faktiski ir pievienots šāds dokuments.

4. Ja Komisijas iejaukšanos lūgusi dalībvalsts, Komisija, rīkojoties saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru vai steidzamos gadījumos saskaņā ar 22. panta 4. punktu, pieņem lēmumu ilgākais piecās darba dienās pēc šāda lūguma saņemšanas.

14. pants

1. Komisija jo īpaši 13. panta 1. punktā minētajā situācijā var pieņemt piemērotus aizsargpasākumus saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Piemēro 13. panta 3. punktu.

15. pants

Ja, pamatojoties jo īpaši uz 6. pantā minētajiem faktoriem, izrādās, ka vienā vai vairākos Savienības reģionos stāvoklis atbilst nosacījumiem, kas pieņemti, lai varētu veikt pasākumus saskaņā ar IV nodaļu un 13. pantu, Komisija, izvērtējusi alternatīvus risinājumus, izņēmuma kārtā var atļaut piemērot uzraudzības pasākumus vai aizsargpasākumus attiecīgajā reģionā vai reģionos, ja tā uzskata, ka šādi minētajā līmenī īstenoti pasākumi ir piemērotāki nekā visā Savienībā īstenoti pasākumi.

Minētajiem pasākumiem jābūt īslaicīgiem un pēc iespējas mazāk jātraucē iekšējā tirgus darbība.

Minētos pasākumus pieņem saskaņā ar procedūrām, kas paredzētas attiecīgi 7. un 13. pantā.

16. pants

1. Ja darbojas kāds uzraudzības pasākums vai aizsargpasākums, ko piemēro saskaņā ar IV un V nodaļu, Komisija var vai nu pēc kādas dalībvalsts lūguma, vai pēc savas iniciatīvas:

a) pārbaudīt pasākuma ietekmi;

b) pārliecināties par to, vai pasākuma piemērošana vēl ir vajadzīga.

Ja Komisija uzskata, ka pasākuma piemērošana vēl ir vajadzīga, tā attiecīgi informē dalībvalsti.

2. Ja Komisija uzskata, ka jāatceļ vai jāgroza kāds IV un V nodaļā minētais uzraudzības pasākums vai aizsargpasākums, tā saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru atceļ vai groza pasākumu.

Ja šāds lēmums attiecas uz reģionāliem uzraudzības pasākumiem, to piemēro no sestās dienas pēc tam, kad tas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

VI NODAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

17. pants

1. Šī regula neliedz pildīt saistības, ko uzliek īpaši noteikumi starp Savienību un trešām valstīm noslēgtos nolīgumos.
2. Neskarot citus Savienības noteikumus, šī regula neliedz dalībvalstīm pieņemt vai piemērot:
 - a) aizliegumus, kvantitatīvus ierobežojumus vai uzraudzības pasākumus, pamatojoties uz sabiedrības morāli, sabiedrības politiku vai sabiedrības drošību, cilvēku, dzīvnieku vai augu veselības vai dzīvības aizsardzību, valsts kultūras mantojuma ar māksliniecisku, vēsturisku vai arheoloģisku vērtību aizsardzību vai rūpnieciska un komerciāla īpašuma aizsardzību;
 - b) īpašas formalitātes attiecībā uz ārvalstu valūtām;
 - c) formalitātes, kas ieviestas atbilstīgi starptautiskiem nolīgumiem saskaņā ar LESD.

Dalībvalstis informē Komisiju par pasākumiem vai formalitātēm, ko tās paredz ieviest vai grozīt saskaņā ar pirmo daļu.

Ārkārtējas steidzamības gadījumā attiecīgos valstupasākumus vai formalitātes dara zināmas Komisijai tūlīt pēc to pieņemšanas.

18 pants

Ziņojums

Komisija informāciju par šīs regulas īstenošanu iekļauj gada ziņojumā par tirdzniecības aizsardzības pasākumu piemērošanu iekļauj gada ziņojumā, ko tā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei, ievērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 1225/2009¹ 22.a pantu.

19. pants

1. Šī regula nav pretrunā ar lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas izveides instrumentiem vai Savienības vai valstu administratīviem noteikumiem, kuru pamatā ir minētie instrumenti, vai arī ar īpašiem instrumentiem, kas pieņemti saskaņā ar LESD 352. pantu un ko piemēro precēm, kas rodas, apstrādājot lauksaimniecības produktus. Šī regula papildina minētos instrumentus.

¹ Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris), par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 22.12.2009, 51. lpp.).

2. Ja uz ražojumiem attiecas šā panta 1. punktā minētie instrumenti, tad 7. līdz 12. pants un 16. pants neattiecas uz ražojumiem, par kuriem Savienības noteikumi par tirdzniecību ar trešām valstīm prasa licences vai citus importa dokumentus.
Šīs regulas 13., 15. un 16. pants neattiecas uz ražojumiem, kuriem šādi noteikumi paredz piemērot importa kvantitatīvos ierobežojumus.

20. pants

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 21. pantu attiecībā uz I pielikuma grozījumu pieņemšanu, lai valstis, kad tās kļūs par PTO dalībniecēm, svītrotu no trešo valstu saraksta, kas iekļauts minētajā pielikumā.

21. pants

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 20. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 20. februāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var atsaukt 20. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 20. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

22. pants

1. Komisijai palīdz Aizsardzības pasākumu komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. [2015/...]^{*1}. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

* OV: lūgums ievietot minētās regulas numuru un pabeigt 1. zemsvītras piezīmi.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. [2015]/[...] par kopīgiem importa noteikumiem (OV L [...], [...], [...]. lpp).

23. pants

Regulas (EK) Nr. 427/2003 un (EK) Nr. 625/2009 atceļ.

Atsauces uz atceltajām regulām uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu IV pielikumā.

24. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

...,

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

TREŠO VALSTU SARAKSTS

Azerbaidžāna

Baltkrievija

Kazahstāna

Ziemeļkoreja

Turkmenistāna

Uzbekistāna

II PIELIKUMS

EIROPAS SAVIENĪBA		UZRAUDZĪBAS DOKUMENTS	
Pieteikuma iesniedzēja eksemplārs	1	1. Kravas saņēmējs <i>(vārds/nosaukums, pilna adrese, PVN reģistrācijas numurs)</i>	2. Reģistrācijas numurs
			3. Paredzamā ieviešanas vieta un diena
			4. Kompetentā izdevējiestāde <i>(nosaukums, adrese un telefona numurs)</i>
		5. Deklarētājs/pārstāvis saskaņā ar gadījumu <i>(vārds/nosaukums un adrese)</i>	6. Izcelsmes valsts <i>(un ģeonomenklatūras kods)</i>
			7. Saņēmējvalsts <i>(un ģeonomenklatūras kods)</i>
			8. Derīguma termiņa beigu datums
1		9. Preču apraksts	10. KN preču kods un kategorija
			11. Daudzums kilogramos (neto svars) vai papildu vienībās
			12. Euro vērtība, CIF Savienības robežās
		13. Parējās ziņas	
		14. Kompetento iestāžu apstiprinājums Datums: Paraksts: (Zīmogs)	

15. PIEŠĶĪRUMI Norādīt 17. slejas 1. daļā pieejamo daudzumu un daudzumu, kas piešķirts tās 2. daļā					
16. Neto daudzums (neto masa vai cita mērvienība, kas norāda vienību)		17. Skaitļos	18. Piešķirtais daudzums vārdos	19. Muitas dokuments (veids un numurs) vai izraksta numurs un piešķiršanas datums	20. Nosaukums, dalībvalsts, zīmogs un kompetentās piešķirējietādes paraksts
1.					
2.					
1.					
2.					
1.					
2.					
1.					
2.					
1.					
2.					
1.					
2.					

Šim dokumentam pievienojamās paplašinājuma lapas.

EIROPAS SAVIENĪBA

UZRAUDZĪBAS DOKUMENTS

Kompetentās iestādes eksemplārs	2	1. Kravas saņēmējs <i>(vārds/nosaukums, pilna adrese, PVN reģistrācijas numurs)</i>	2. Reģistrācijas numurs
			3. Paredzamā ieviešanas vieta un diena
			4. Kompetentā izdevējiestāde <i>(nosaukums, adrese un telefona numurs)</i>
		5. Deklarētājs/pārstāvis saskaņā ar gadījumu <i>(vārds/nosaukums un adrese)</i>	6. Izcelsmes valsts <i>(un ģeonomenklatūras kods)</i>
			7. Saņēmējvalsts <i>(un ģeonomenklatūras kods)</i>
			8. Derīguma termiņa beigu datums
	2	9. Preču apraksts	10. KN preču kods un kategorija
			11. Daudzums kilogramos (neto svars) vai papildu vienībās
		12. Euro vērtība, CIF Savienības robežās	
	13. Parējās ziņas		
	14. Kompetento iestāžu apstiprinājums Datums: Paraksts: (Zīmogs)		

15. PIEŠĶĪRUMI			
Norādīt 17. slejas 1. daļā pieejamo daudzumu un daudzumu, kas piešķirts tās 2. daļā			
16. Neto daudzums (neto masa vai cita mērvienība, kas norāda vienību)		19. Muitas dokuments (veids un numurs) vai izraksta numurs un piešķiršanas datums	20. Nosaukums, dalībvalsts, zīmogs un kompetentās piešķirējietādes paraksts
17. Skaitļos	18. Piešķirtais daudzums vārdos		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Šim dokumentam pievienojamās paplašinājuma lapas.

III PIELIKUMS

Atceltā regula ar tajā veikto grozījumu sarakstu

Padomes Regula (EK) Nr. 625/2009
(OV L 185, 17.7.2009., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014
(OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.)

Tikai pielikuma 20. punkts

Padomes Regula (EK) Nr. 427/2003
(OV L 65, 8.3.2003., 1. lpp.)

Padomes Regula (EK) Nr.1985/2003
(OV L 295, 13.11.2003., 43. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014
(OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 37/2014
(OV L 18, 21.1.2014., 1. lpp.)

Tikai pielikuma 9. punkts

IV PIELIKUMS

ĀTBILSTĪBAS TABULA

Regula (EK) Nr. 625/2009	Regula (EK) Nr. 427/2003	Šī regula
1. pants		1. pants
2. pants		2. pants
4. pants		22. pants
5. pants		3 pants
6. pants		4. pants
7. pants		5. pants
8. pants		6. pants
9. panta 1. punkts		7. panta 1. punkts
9. panta 1.a punkts		7. panta 2. punkts
9. panta 2. punkts		7. panta 3. punkts
10. pants		8. pants
11. pants		9. pants

12. pants

13. pants

14. pants

15. pants

16. pants

17. pants

18. pants

19. pants

19.a pants

20. pants

10. pants

11. pants

12. pants

13. pants

14. pants

15. pants

16. pants

17. pants

18. pants

19. pants

	1. līdz 14. pants	-
	14.a pants	20. pants
	14.b pants	21. pants
	15. līdz 24. pants	-
21. pants		23. pants
22. pants		24. pants
I pielikums		I pielikums
II pielikums		II pielikums
III pielikums		III pielikums
IV pielikums		IV pielikums
	I pielikums	
	II pielikums	

(Attiecas uz visām valodām)